

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mleczarskiej "M.(...)" w G. - następcy prawnego Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Z.

przeciwko J. W., J. G., T. L. i R. L.

o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 października 2005 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 maja 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez pozwanych od wyroku tego Sądu z dnia 9 lutego 2005 r., stwierdzając, że nie czyni ona zadość wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., ponieważ nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 i art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pozwani zarzucili Sądowi Apelacyjnemu naruszenie przepisów art. 398⁴ § 1 pkt 3 i art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. przez uznanie, że wniesiona skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, pomimo wskazania przez nich na rażącą obrazę przepisów postępowania,

mającą istotny wpływ na wynik sprawy. Podnieśli, że waga zarzutów przytoczonych w skardze kasacyjnej, uznanych przez nich za rażące naruszenie prawa, świadczy nie tylko o oczywistej zasadności tej skargi, lecz także o występowaniu istotnych zagadnień prawnych wymagających rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. W konkluzji żalący wnosili o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie ocenił, że wniesiona skarga kasacyjna nie czyni zadość wymaganiu określonemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania.

Jak wyjaśnił już Sąd Najwyższy, wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § pkt 3 k.p.c. łączy się ściśle z instytucją tzw. przedsądu, w ramach której Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c. Z tej przyczyny uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno nawiązywać do okoliczności opisanych w powołanych przepisach (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepubl., z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, niepubl., z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 15/05, niepubl.).

Żalący błędnie przyjmują, że wskazanie przez nich w skardze kasacyjnej na rażące naruszenie przepisów postępowania może być uznane za równoznaczne z powołaniem się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Trzeba w związku z tym podkreślić, że wskazanie na przesłankę opisaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga skonkretyzowania występującego w sprawie zagadnienia prawnego i wyjaśnienia, dlaczego jest ono istotne. Natomiast uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, oparte na twierdzeniu, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinno zawierać argumenty jurystyczne świadczące o wspomnianej oczywistości. Mogą to być przy tym jedynie te argumenty, które Sąd Najwyższy może wziąć pod uwagę przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej. Takiego uzasadnienia wniesiona skarga kasacyjna nie zawiera. Zatem nie można przyjąć, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawiera uzasadnienie odpowiadające ustawowym wymaganiom.

Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku są – jak wynika z art. 398⁶ § 2 k.p.c. – brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.